

விழிப்போடு ஆயத்தமாயிருத்தல்

Ready and Watching

நாம் கர்த்தருடைய வருகைக்கு காத்திருக்க மட்டும் செய்ய வேண்டும். காத்திருக்க மட்டும் செய்யுங்கள்; உங்கள் தீவட்டிகளை சுத்தம் பண்ணி வைத்திருங்கள், அதை எண்ணெயினால் முழுவதும் நிரப்புங்கள். ஒவ்வொரு மணி நேரமும் ஜெபித்துக் கொண்டிருங்கள், ஒவ்வொரு நாளும் அல்ல, ஒவ்வொரு மணி நேரமும். உங்களை ஆயத்தமாக வைத்திருங்கள்; ஆயத்தமாயிருங்கள்; இனிமையாயிருங்கள், விழித்துக் காத்திருங்கள்...

கேள்விகளும் பதில்களும் (COD 2:19), ஆகஸ்ட் 23, 1964 காலை,
பத்தி எண் 198

ஜனங்கள் அவருடைய வருகையை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றனர். இறுக்கத்தை நம்மால் உணர முடிகின்றது. அவர்கள் தேடிக்கொண்டும், ஒவ்வொரு அசைவையும் அடையாளத்தையும் கவனித்துக்கொண்டும், அதை வேத வாக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

மலையின் மேலுள்ள கவர்ச்சி என்ன?, ஜூலை 25, 1965, பத்தி
எண் 41

வழக்கமாக இன்றைக்கு உலகத்தில், ஜனங்கள் கர்த்தருடைய பிரசன்னமாகுதலை ஒரு பயங்கரமான, திகில் உண்டாக்குகிற காரியமாக எண்ணுகிறார்கள். “ஓ, உலகமானது நிச்சயமாக அதற்கு வந்தாக வேண்டும்... அதைக் குறித்து என்னிடம் பேசாதீர்கள்” என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். அந்தக் காரியங்களைக் குறித்து அறிந்து கொள்ள அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அவைகளைக் குறித்து அவர்களுக்கு அக்கறையில்லை, அவர்கள் இன்றைய தினத்திற்குரிய ஜீவனத்துக்காகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் கர்த்தரை நேசிக்கிறவர்கள் அவருடைய பிரசன்னமாகுதலை விரும்புவார்கள். கடந்து போன

உங்கள் அன்பார்ந்தவர்களில் ஒருவரோ, வயதானவர்களாகிய உங்களில் யார் ஒருவரோ, உங்களுடைய தாயாரோ அல்லது தகப்பனாரோ அல்லது உங்கள் குழந்தையோ, அவர்கள் அநேக வருடங்களாக உங்களை விட்டு தூரமாய் இருந்து, அவர்கள் நிச்சயமாக எந்த நேரமும் வருவார்கள் என்று நீங்கள் அறிந்திருந்தால், ஏன், நீங்கள் வீட்டை முழுவதுமாக சுத்தப்படுத்தி வைத்திருப்பீர்கள். நீங்கள் ஆயத்தமாகி, திரும்பி வரும் ஒவ்வொரு காரின் வெளிச்சத்திற்காகவும் அந்த சாலையைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள்; அது அவர்களாக இருக்குமோ என்று நினைக்கிறீர்கள்.

இப்பொழுது, அந்தவிதமாகத்தான் சபையானது கர்த்தருடைய வருகைக்காக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்: அவர் வந்த உடனே போவதற்காக எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டும், எல்லாவற்றையும் ஆயத்தமாக்கிக் கொண்டும், எல்லாவற்றையும் மூட்டை கட்டிக் கொண்டும், ஆத்தமாய் இருக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அது ஒரு கண்ணிமைப்பொழுதில் இருக்கும். கண்ணிமைப்பதற்கு உங்களுடைய கண் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது என்பதை சற்று முயற்சித்துப் பாருங்கள். அவ்வளவு சடுதியாக சபையின் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல் சம்பவிக்கும்.

திடீரென்று சபையானது இரகசியமாக மறைந்து போகுதல், அக்டோபர் 12, 1958, பத்தி எண் 8, 9

நித்திரையடைந்தவர்கள் முதலாவதாக எழுந்திருப்பார்கள். அவர்கள் முதலில் சென்ற சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் முதலில் வருவார்கள். பாருங்கள் கர்த்தருடைய வருகைமட்டும் உயிரோடிருக்கும் நாம் நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முந்திக் கொள்வதில்லை. தேவ எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். அப்பொழுது நமக்கு அருமையானவர்களை நம் கண்கள் காணும். பின்பு நாம் ஒரு நிமிஷத்தில் ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுபுறமாகி, அவர்களோடே கூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவோம். பாருங்கள், முதலில் சென்றவர்கள் உயிரோடிருப்பவர்களைக் காட்டிலும் சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள்.

நான் எப்படி ஜெயங்கொள்வது? ஆகஸ்டு 25, 1963, பத்தி எண் 22

135. காலையில் அவர் வரப்போகிறார் என்று நான் எண்ணினாலும், இன்றிரவு இப்பொழுது நான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கும் இதே செய்தியை நான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருப்பேன். அவர் காலையில் வரப்போகின்றார் என்று நான் நம்புகிறேன் என்றாலும், நான் வெளியே சென்று என் காரை விற்கமாட்டேன், இதை, அதை அல்லது மற்றதை நான் செய்யமாட்டேன். நான் சாதாரணமாக இருக்கின்றது போல அப்படியே நான் சென்று கொண்டிருப்பேன். ஏனெனில் அவர் வருவார் என்று ஒவ்வொரு கணநேரமும் நான் காத்திருக்கிறேன். ஏனெனில் அவர் உங்களுக்காக மாத்திரமே வரலாம், இன்றிரவு உங்களுடைய மணி நேரமாக இருக்கலாம். ஒருக்கால் இன்றிரவு என்னுடைய மணி நேரமாக இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவைகளில் ஒன்று நம்முடைய மணி நேரமாக இருக்கப் போகின்றது.

136. நான் இங்கே ஜீவித்துக் கொண்டிருந்தாலோ அல்லது அங்கே வெளியே நான் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும் கூட அது எந்தவித வித்தியாசத்தையும் உண்டாக்குமா? ஏற்கனவே எனக்காக மரணத்துக்கான தண்டனை செலுத்தப்பட்டாயிற்று என்றிருக்குமானால், ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற எந்த ஒரு மனிதனுக்கு முன்னதாகவே நான் அங்கே இருப்பேன். அது சரி. “நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்,” 2 தெசலோனிகேயர், 5ம் அதிகாரம், கர்த்தரின் கற்பனைகளை முன்னிட்டு நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாவது, கர்த்தருடைய வருகை மட்டும் உயிரோடிருக்கும் நாம் நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முந்திக்கொள்வதில்லை அல்லது தடை செய்வதில்லை. ஏனெனில் தேவ எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள்”, மரித்தவர்கள், சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள் முதலில் வருவார்கள். அதன் மூலமாகத்தான் அக்காரியமானது அருகில் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம், பாருங்கள். “பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டு போக, ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு கண் இமைப்பொழுதிலே (ஆங்கில வேதத்தில் உள்ளவாறே –தமிழாக்கியோன்) மறுருபமாக்கப்பட்டு, அவர்களோடே கூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோம்.”

137. ஆகவே நான் நோவாவின் காலத்தில் மரித்திருந்தாலும், ஆபிரகாமின் காலத்தில் நான் மரித்திருந்தாலும், அப்போஸ்தலர் காலத்தில் நான் மரித்திருந்தாலும், இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னதாக நான் மரித்திருந்தாலும், அல்லது சரியாக இப்பொழுதே அது

இருந்தாலும் என்ன வித்தியாசத்தை அது உண்டுபண்ணுகிறது? அது என்ன வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறது? ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதிலே நான் அங்கே இருப்பேன், அந்த நேரம் வரைக்கும் நான் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கேள்விகளும் பதில்களும், COD 2:15, மே 27, 1962

இப்பொழுது, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையின் போது, அவருடைய வருகையில் உண்மையில் பிரியம் கொண்டவர்களும் (loving) அதற்கென்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும் (living) அவர் ஆகாயத்தில் தோன்றும் போது, கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்த சபை எழுந்திருந்து ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுரூபமாகும். மற்றவர்கள் அதைக்குறித்து ஒன்றுமே அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் நகரத்தில் அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள் என்பதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள் (மத் 27:53). எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலின் போதும் அவ்வாறே சம்பவிக்கும். நாம் ஒருவரையொருவர் காண்போம், அவர்களை நாம் காண்போம். உலகத்திலுள்ள மற்றவர்கள் அவர்களைக் காணமாட்டார்கள். அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இரகசியமாக சென்று விடும். அதன்பிறகு அந்த நாளுக்காக காத்திருந்து, அந்த மகிமையான ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்கு அது பூமிக்குத் திரும்ப வரும், மரணமடைந்த மற்றவர்கள் அந்த ஆயிரம் வருடம் முடியுமளவும் உயிரடையவில்லை (வெளி. 20:5). அதன் பிறகு பொதுவான உயிர்தெழுதல் உண்டாகும்.

நான் எப்படி ஜெயங்கொள்வது?, ஆகஸ்ட் 25, 1963, பத்தி எண் 61

12. இதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள். அவர் வருவதற்கு முன்பு நாம் மரித்துப் போனால், மற்றவர்கள் மறுரூபப்படுவதற்கு முன்பு நாம் உயிரோடெழுந்து அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருப்போம். “கர்த்தருடைய எக்காளம் தொனிக்கும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுரூபமாகி, அவர்களோடு கூட ஆகாயத்தில் எடுக்கப்பட்டு கர்த்தரை சந்திப்போம்.” உயிர்தெழுதலின் வரிசைக் கிரமத்தைப் பாருங்கள். நமக்கு அருமையானவர்களை நாம் காண ஆவல் கொண்டுள்ளோம் என்பதை தேவன் அறிவார். அவரை சந்திக்க நாம் முதலில் அங்கு செல்வோமானால், தாய் அல்லது தந்தை அல்லது மற்றவர்கள் அங்குள்ளனரா என்று நாம் சுற்று முற்றும் தேடிப்

பார்ப்போம், எனவே பரிசுத்த ஆவியின் ஞானத்தைப் பாருங்கள். நாம் முதலில் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறோம். அதன் பிறகு நாம் அங்கு சென்று “ஆச்சரியமான கிருபை” என்று பாடுகிறோம் – அங்கு ஆராதனைக்கான நேரம் வரும்போது. நான் பைத்தியக்காரத்தனமாக இப்பொழுது நடந்து கொள்கிறேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? என்னை அங்கு கவனியுங்கள், நாம் அங்கு அடையும்போது, எனக்கும் நம் அனைவருக்கும் அது மகத்தான தருணமாயிருக்கும்.

யேகோவா – யீரே [முதலாம் பாகம்], ஜூலை 5, 1962

64. எக்காளம் முழங்கினபோது, விடுதலையாக விரும்புகிறவர் அனைவரும் விடுதலையாகிச் செல்லலாம். அவர்கள் காதுகள் குத்தப்பட்டு முத்தரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

மிருகத்தின் முத்திரை என்பது இனிவரப்போகும் காலத்தில் சம்பவிக்க வேண்டிய ஒன்று என்று நாம் கூறுவோமானால், அது அப்பொழுது முழுவதும் வெளிப்படையாகும். ஆனால் அந்த நேரத்தில், நீங்கள் ஏற்கனவே அதை தரித்துக் கொண்டு விட்டீர்கள் என்பதை உணருவீர்கள். பாருங்கள்? பரிசுத்த ஆவியும் அதேவிதமாகத்தான். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மகிமையில் வரும்போது அது முழுவதும் வெளிப்படையாகும். அப்பொழுது மறுருபமாக்கும் வல்லமையை நாம் உணர்ந்து, மரித்தோர் கல்லறையை விட்டு உயிரோடெழுவதை நாம் காண்போம். நாமும் கூட ஒரு நொடிப்பொழுதில் மறுருபமாகி, அவருடையதைப் போன்ற ஒரு சரீரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வோம். அப்பொழுது அது முழுவதும் வெளிப்படையாகும். அதைப் புறக்கணித்தவர் அனைவரும் அந்த நேரத்தில் கைவிடப்படுவார்கள்.

உன் வாழ்க்கை சுவிசேஷத்திற்கு தகுதியாய் அமைந்துள்ளதா?, ஜூன் 30, 1963

178. அப்பொழுது நான், “ஆண்டவரே, ஒரு நாள் வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் உயிரோடெழுந்திருப்பார்கள். இது நிகழக்காத்துக் கொண்டிருந்த முன்பிருந்த சபை காலங்களின் பரிசுத்தவான்கள் உயிரோடெழுந்து தங்கள் கல்லறைகளை விட்டு வெளியே வருவார்கள். அப்பொழுது உயிரோடிருக்கும் நாமும் அவர்களுடன் அணிவகுத்து ஆகாயத்துக்குள் செல்வோம். இந்த அழிவுள்ள சரீரங்கள் அவருடைய மகிமையின்

சரீரத்திற்கு ஒப்பாக மறுருபப்படும்” என்று எண்ணிக் கொண்டேன். எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலானது நம் முன்னிருக்கும் இந்நாட்களில் பரலோகத்தை நோக்கிப் புறப்படும் அக்காட்சி எத்தகைய பவனியாயிருக்கும் என்பதை சிந்தனை செய்து பாருங்கள். ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் தங்கள் மார்புகளில் பூசப்பட்டதையும், அவர்கள் காலத்து செய்திக்காக உண்மையாக வாழ்ந்ததையும் பெருமையாக மற்றவர்களுக்குக் காண்பித்து அணிவகுத்து செல்வார்கள். சகோதரரே, வரப்போகும் அந்த எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலின் நேரத்திற்காக நாம் ஆவலுடன் எதிர் நோக்கியிருக்கிறோம்..

ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல், டிசம்பர் 4, 1965

249. எனவே அது இங்கு மறைவாக உள்ளது. அது என்ன? உலக தோற்றத்துக்கு முன்பு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வார்த்தை. இது ‘நெகடிவ்’வையே பிரதிபலிக்கிறது; ஆனால் அதுவோ ‘பாஸிடீவ்’வை, வார்த்தையை பிரதிபலிக்கும். பாருங்கள்? அதே காரியம் தான் – மணவாட்டி மறுருபப்படுதலும் அதே காரியமாகத்தான் இருக்கும். உங்களுக்குள் இருக்கும் அந்த வார்த்தையைச் சுற்றிலும் ஒரு சரீரம் உருவாகும், சாராளுக்கு நேர்ந்தது போல.

250. அதற்கு முன்பு... அவள் பெற்றிருந்த அந்த பழைய சரீரம், அந்த முதல் சரீரம், ஒரு குமாரனைப் பெறுவதற்காக மாற வேண்டியதாயிருந்தது. உங்களுக்கு விளங்குகிறதா? அந்த சரீரத்தினால் அதை செய்ய முடியவில்லை. அது போன்று நம்முடைய இந்த சரீரமும் அதை செய்ய முடியாது. குமாரனைப் பெற்றுக் கொள்ள இதுவும் அதே விதமாக மாற வேண்டும்.

கேள்விகளும், பதில்களும், COD 2:21, ஆகஸ்டு 30, 1964, காலை

79. எனவே, கவனியுங்கள். நான் உங்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். உன்னை பூமியிலிருந்து வெளியே கொண்டு வரும்படிக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் அடைகாத்து, நீயும் பூமியிலிருந்து வெளியே வந்து, இப்பொழுது இங்கே ஒரு புத்திசாலியான நபராய் இருக்கிறாய்; எனவே எந்த ஒரு தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பும் உனக்கு இல்லாதிருக்கும்போது, இன்றைக்கு நீ என்னவாக இருக்கிறாயோ அவ்விதமாக பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னை உண்டாக்கி

இருப்பாரானால், முதன்முதலில் பூமியிலிருந்து உன்னை கொண்டு வந்த அவர், உன்னுடைய சரீரம் கிழக்கு தொடங்கி மேற்கு வரை சிதறடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கடைசி நாட்களில் உன்னை உயிரோடு எழுப்புவது எவ்வளவு நிச்சயம்.

நினைவில் கொள்ளுங்கள், முதன்முதலில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அடைகாக்க துவங்கியபோது, உங்களுடைய சரீரங்கள் இங்கே இருந்தன. அது இங்கே இல்லையென்றால், வேறு எங்கிருந்து அது வந்திருக்கும்? உன்னுடைய கால்சியம், பொட்டாஷ், பிரபஞ்ச வெளிச்சம், இங்கே பூமியின் மேலாக இருக்கும் உன்னுடைய ஜீவன்... இவையெல்லாவற்றையும் கொண்டு தேவன் உன்னை ஒன்று சேர்த்தார். அதை வேறுயாராலும் செய்ய முடியாது. பொட்டாஷ், கால்சியம், இவையெல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து உங்களால் மனிதனை உண்டாக்க முடியாது. அவன் இன்றைக்கு என்னவாயிருக்கிறானோ அவ்விதமாய் அவனை உண்டாக்குவதற்கு தேவ ஆவியினுடைய ஜீவன் அதற்கு அவசியமாயிருக்கிறது.

ஏன் சில ஜனங்களால் வெற்றியை காத்துக் கொள்ள முடியவில்லை?,
24-3-1957

உம் வருகைக்கு முன்பு நான் நித்திரையடைந்தால், அந்நாளில் நான் நிச்சயம் உயிரோடெழுவேன்.

ஆறாம் முத்திரை, மார்ச் 23, 1963 மாலை

★★★★★